

[Udenrigsministeren.]

med den britiske udenrigsminister, der var helt af samme opfattelse.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen havde bemærket, at jeg ikke havde sagt noget om Sydafrika og apartheidpolitikken, og jeg må erkende, at årsagen var den, at det var nødvendigt at begrænse antallet af emner, og jeg fandt, at jeg først og fremmest måtte tage de emner frem, som var mest aktuelle i den øjeblikkelige situation, og som havde udviklet sig, siden vi sidste gang havde lejlighed til at drøfte udenrigspolitiske spørgsmål i slutningen af november måned. Men jeg kan love det ærede medlem, at på samme måde som vi i regeringen har været opmærksom på dette spørgsmål, vil vi også fremover være opmærksom på det og i givet fald være parat til at yde vort bidrag, hvis vi finder mulighed for det, til at bringe udviklingen i den retning, at apartheidpolitikken afsvækkes med henblik på dens afløsning af en anden politik. Jeg skal ikke sige mere til det ærede medlem, der i øvrigt fremførte traditionelle synspunkter om NATO-politik o. s. v. — det synes jeg ikke der er anledning til at drøfte ved denne lejlighed.

Det ærede medlem hr. Rimstad spurgte mig, om jeg ikke lidt nærmere kunne uddybe de bemærkninger, jeg havde gjort om integrationsbestrebelsene og valget i England. Nu mener jeg, det ligger forholdsvis klart, at udtalelsen gik ud på den vurdering, som jeg tror er en fælles vurdering hos de interesserede lande, at det har ingen ræson at forsøge at snakke videre integration i Europa, før valget i England er overstået. Hvis det ærede medlem vil have mig til at sige noget om, hvorledes det eventuelt kan se ud med hensyn til integrationsmulighederne efter valget i England under forudsætning af alternative valgudgange, så må jeg beklage, at det ser jeg mig desværre ikke i stand til; men vi kan vende tilbage til det spørgsmål, når valget i England har fundet sted.

Til det ærede medlem hr. Hans Schmidt vil jeg sige, at jeg lyttede med interesse til det ærede medlems indlæg her i debatten, og jeg vil gerne se nærmere på de betragtninger, det ærede medlem gjorde afslutningsvis. På forhånd tror jeg nok, at det er ikke noget, der er aktuelt, hvad det ærede

medlem også selv sagde, og om der skulle komme en situation, hvor et særligt dansk initiativ ville være aktuelt, kan vi ikke vide endnu. Men jeg har altså med interesse mærket mig det ærede medlems udtalelser.

Det ærede medlem hr. Anders Andersen gjorde forskellige bemærkninger om, hvad der er opnået, og hvad der ikke er opnået. Jeg tror, det ærede medlem skulle blive enig med andre talere om, at det er ikke klogt, hverken at nogen går rundt og fortæller, at der er opnået en forfærdelig masse under forhandlingerne med fællesmarkedet i retning af at sikre den danske landbrugs-eksports uforandrede fortsættelse — jeg gør det i hvert fald ikke — eller at man siger, som det ærede medlem gjorde på et møde for nylig på Fyn, at der er ikke opnået noget. Lige så sikkert som det ikke gavner vor forhandlingsposition at gå rundt og hævde, at vi har fået en sikkerhed, som vi ikke har fået på fællesmarkedet for afsætning af vore landbrugsprodukter, lige så sikkert gavner det ikke vore forhandlingsmuligheder, hvis det, vi har opnået, bliver underkendt af det erhverv eller af repræsentanter for det erhverv, som først og fremmest må være interesseret i, at vi opnår resultater under forhandlingerne. Jeg vil da meget nødig være stillet i den situation, når jeg næste gang skal forhandle med kommissionen, at man dér siger: ja men det kan jo ikke hjælpe noget, at vi giver dig noget, for det anerkender man overhovedet ikke hjemme i Danmark; Landbrugsrådets præsident står og siger, at der er overhovedet ikke opnået noget. Jeg tror altså, at både de, der er meget glade for det, der er opnået, og de, der synes, der er opnået meget lidt, ligesom bør grave våbnene en lille smule ned, for det gavner i hvert fald ikke udadtil. Jeg kan godt forstå, at der kan være indre politiske motiver — måske også indre organisatoriske motiver — til at fremsætte sådanne udtalelser, men man må forstå, at de har rækkevidde ud over landets grænser, og hvis man vil gavne erhvervet, så tror jeg man må være forsigtig med sine udtalelser — det var det, jeg i mit første indlæg tilrødede.

Jeg vil også være betænkelig ved at lade det ærede medlems bemærkning om værdien af den forpligtelse, som fællesmarkedet har påtaget sig vedrørende vor okse-